

De Tuin (3)

Gina :

En deze herfst is een nieuw seizoen.

De nieuwe energie is hier.

De nieuwe tijd is nieuw,

omdat hij hier, nu, is.

Luk :

Er is een nieuw seizoen begonnen, midden in

het groeien. Een pijn als weeën, een laatste strijd,

een onbegin. Een sfeer van primaire tijd, van

iets wijd dat dichtert komt, vleugen van vleugels en

waden in onpeilbaar water. Onmetelijk

klein zijn, een strijkende wind als een verzuchting.

Er herbegint iets dat zaken weer als nieuw

bekijkt, anderzijds beluistert, het diepe wordt

gezien voorbij de bloesem, nabij de vruchten,
een ruimte erkend of reeds herkend. Ontspannen
achterwaarts bewegend, intens gebeurend en
onverwachtend, zichzelf verwonderend, stijgend.

Het zelf wordt verhoord door te verzinken in een
niets meer doen zonder iets ongedaan te laten.

Er is een nieuw seizoen begonnen, midden in
het vloeien. Een schurend schroeien, verre stemmen
nabije zielen. Onbedacht beleven, trouw
aan een wetend liefde zijn, voelbaar hervonden

sereniteit : de ontdubbeling van jij en
ik, het weten dat wij hetzelfde anders zijn.

Luk Heyligen :

Nieuw seizoen.